

Sygn. akt III Cz 1128/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR del. Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 listopada 2014 r.

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko dłużnikowi A. W.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 10 marca 2014 r., sygn. akt II Co 6426/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1128/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 10 marca 2014 roku Sąd Rejonowy odrzucił, jako niedopuszczalne, zażalenie dłużnika na orzeczenie referendarza sądowego o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

W zażaleniu dłużnik zarzucił naruszenie prawa procesowego – art. 130 § 1 k.p.c. przez niezastosowanie i niewezwanie go do uzupełnienia pisma z 4 marca 2014 roku, domagał się uchylecia postanowienia i rozpoznania pisma z 4 marca 2014 roku jako skargi na orzeczenie referendarza sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Na orzeczenia referendarza sądowego przysługuje skarga.

Stanowi o tym, jak idzie o orzeczenia wydawane przez referendarza sądowego w postępowaniu egzekucyjnym, art. 767^{3a} k.p.c.

W rozpoznawanej sprawie orzeczenie o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności wydał w dniu 16 grudnia 2013 roku referendarz sądowy.

Od orzeczenia tego przysługiwało zatem dłużnikowi prawo wniesienia skargi.

W dniu 4 marca 2014 roku dłużnik wniósł zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności.

Zażalenie dłużnika jako środek zaskarżenia od orzeczenia referendarza sądowego niedopuszczalny prawidłowo Sąd Rejonowy odrzucił działając w oparciu o art. 370 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, w sprawie nie mógł znaleźć zastosowania przepis art. 130 § 1 zdanie 2 k.p.c. stanowiący, że mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

W przypadku pisma skarżącego z 4 marca 2014 roku nie chodziło bowiem tylko o mylne oznaczenie jego rodzaju ale o zawartą w tym piśmie treść, świadczącą o charakterze tego pisma jako zażaleniu a nie skardze na orzeczenie referendarza sądowego.

Pismo z 4 marca 2014 roku skierował skarżący do sądu okręgowego właściwego do rozpoznania zażalenia, a nie do sądu rejonowego, który byłby właściwy do rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza sądowego. W piśmie domagał się wstrzymania postępowania egzekucyjnego do czasu rozstrzygnięcia zażalenia i przywołał art. 795 k.p.c. dotyczący zażalenia na postanowienie sądu co do nadania klauzuli wykonalności. Składając w sądzie to pismo uścił skarżący opłatę od zażalenia.

Wniesione przez skarżącego pismo nie stanowiło przeto skargi na orzeczenie referendarza sądowego mylnie oznaczonej jako zażalenie lecz zażalenie, czyli środek zaskarżenia niedopuszczalny od orzeczenia wydanego przez referendarza.

Chybiony jest zarzut skarżącego, że zachodziły podstawy do wezwania go w trybie art. 130 § 1 k.p.c. o poprawienie pisma przez prawidłowe oznaczenie jego rodzaju.

Dlatego orzeczono jak w sentencji postanowienia z mocy art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk